

33 . Istria | Județ: Constanța | Punct: Cetate | Anul: 2011

Anul: 2011

Cod RAN: 62039.01

Perioade: Antichitate

Epoci: Epoca greacă, Epoca elenistică, Epoca romană timpurie, Epoca romană târzie

Tipuri sit: tip neprecizat, amenajare/construcție

Categorii sit: Apărare (construcții defensive), Domestic, Religios, ritual și funerar

Autori: Mircea Victor Angelescu, Virgil Apostol, Alexandru Avram, Iulian Bîrzescu, Valentin Victor Bottez, Laurențiu Cliante, Mircea Mihail Dabîca, Iulian Ganciu, Monica Mărgineanu-Cârstoiu, Karen Maurer, Irina Nastasi, Florina Panait-Bîrzescu, Alexandra Clara Țârlea, Ștefan Vasiliță

Instituții: Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Universităț Vienna, Austria, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Universitatea București, Facultatea de Istorie

Raport

În campania din anul 2011, cercetarea arheologică în Sectorul Sud al cetății greco-romane Histria s-a concentrat exclusiv în punctul Turnul K - Extra-muros al acestui sector.

În campania arheologică din anul 2011 au fost efectuate alte două secțiuni magistrale N-S, parte în colaborare cu sectorul vecin Basilica extra-muros, condus de dr. Viorica Rusu-Bolindeț. Scopul principal al acestei cercetări arheologice a fost acela de a pune în evidență, atât din punct de vedere științific dar și muzeistic, orașul roman timpuriu de la Histria, mai puțin cunoscut și cercetat în economia cercetării arheologice de la Histria. Obiectivul de anul acesta al acestor noi secțiuni magistrale a fost - ca și în campania precedentă¹ - identificarea în teren a limitei sudice a zonei de necropolă din imediata vecinătate a Basilicii extra-muros, cunoscută din cercetările mai noi din acest sector. Un alt obiectiv, la fel de important, a fost identificarea - de această dată înspre nord - a limitei zonei mai mari de înnisipare din sudul sitului arheologic Histria. Așa cum se cunoaște astăzi - grație cercetărilor geo-fizice mai vechi, dar și datorită cercetărilor arheologice mai noi² - în partea de S a sitului arheologic Histria există o zonă puternic înnisipată unde, credem noi că a funcționat la un anumit moment istoric, portul cetății Histria, sau cel puțin unul din bazinele sale portuare³.

Astfel, au fost trasate două mari secțiuni magistrale, orientate N-S, care se întind din zona sectorului vecin Basilica extra-muros și până la limita sudică a sitului arheologic Histria, pe o distanță medie de aproximativ 100 m. Acestea au fost concepute sub forma unor secțiuni succesive, lungi de aproximativ 20 m, late de 2 m și cu martori intermediari de 1 m.

În ordinea cronologică a efectuării lor, începem descrierea acestora cu S3, cu o lungime de 116 m și o lățime, așa cum am mai spus, de 2m. Această secțiune magistrală este compusă din S3a cu o lungime de 20 m, S3b cu o lungime de 20 m, S3c cu o lungime de 31 m, S3d cu o lungime de 20 m și S3e cu o lungime de 25,60 m.

În secțiunea S3a printre descoperiri notăm: în carourile 6-7, la adâncimea de -0,45 m, un colț dintr-o construcție contemporană, iar în partea extrem nordică a secțiunii, în caroul 1, o posibilă vatră cu pământ ars, la adâncimea de - 0,38 m. În partea sudică a S3a, în carourile 8-9, la o adâncime medie de -0,60 m au fost identificate în grund două morminte de înhumație (notate provizoriu M1 și M2) orientate V-E, fără

groapă identificată stratigrafic și în grund, deranjate și acoperite de piatră. Acestea vor fi cercetate exhaustiv în campania următoare de către membrii sectorului vecin Basilica Extra-muros, motiv pentru care cercetarea noastră în această secțiune a fost oprită la o adâncime maximă de -0,69 m.

În secțiunea S3b între carourile 2-7 și la o adâncime de -0,40 m a fost identificată în grund o zonă de dărâmtură cu piatră de talie, cărămidă, mortar și fragmente de tencuială pictată, probabil dintr-un edificiu roman timpuriu important, care rămâne de identificat în continuare în această parte a cetății romane timpurii. După înregistrarea arheologică a zonei de dărâmtură, aceasta a fost scoasă, nedescoperindu-se încă, din păcate, alte elemente constructive ale acestui edificiu. Pe toată lungimea acestei secțiuni ne-am oprit pe un strat compact de mortar mărunțit, la adâncimea de -0,90 m, unde au început să se contureze posibile gropi de morminte de înhumatie, motiv pentru care și aici cercetarea noastră s-a încheiat urmând a fi reluată în campania următoare de către colegii noștri din sectorul vecin menționat mai sus.

În secțiunea S3c printre descoperiri menționăm existența a două ziduri, probabil romane târzii, construite din mai multe asize de piatră de șist verde și legate cu pământ, orientate NE-SV. Primul dintre aceste ziduri, Z1, iese din profilul E, iar cel de al doilea, Z2, intră în profilul V, observându-se astfel o liniaritate care ne determină în acest moment să credem că e posibil ca acestea să facă parte de fapt dintr-un singur zid mai lung, demantelat în porțiunea din mijloc din motive neidentificate încă. Zidul Z1 a apărut în caroul 3 la adâncimea de -0,67 m, se întinde în pantă până în caroul 6 la adâncimea de -1,12 m, neputându-se însă preciza lățimea lui maximă. Zidul Z2 se găsește în caroul 10, la adâncimea de -1,20 m și intră în profilul V în caroul 12, la adâncimea de -0,75 m. El a fost identificat la adâncimea de -0,35 m în profilul V, astfel încât nici în acest caz nu putem preciza cu siguranță lățimea sa maximă. În partea extrem nordică a S3c am descoperit continuarea stratului de mortar mărunțit cunoscut din S3b, și care în S3c se află la o adâncime maximă de -1,20 m. În campania arheologică viitoare, aici vom continua cercetarea noastră până la stratul de nisip, pentru a cunoaște - așa cum ne-am propus la începerea acestei secțiuni magistrale - întinderea acestuia înspre N.

În cadrul secțiunii S3d între carourile 1-4, la o adâncime de -0,60 m a fost identificată o zonă de dărâmtură, mărginită în partea de sud, de către un zid construit din piatră mică de șist verde rulată, legat cu pământ, acest zid (Z6) fiind orientat însă E-V. Zidul Z6 se află la adâncimea de -0,65 m, fiind amplasat în caroul 5, cu o lățime maximă de 0,75 m. Între carourile 7-8, am mai descoperit la adâncimea de -0,60 m, un zid de piatră de șist verde, (Z4) format din mai multe asize, orientat N-S, dar care este pe jumătate în profilul estic, motiv pentru care nu i se poate preciza lățimea maximă. Între carourile 9-10 avem o situație asemănătoare, mai exact un posibil zid de piatră de șist verde legat cu pământ (Z5) aflat la adâncimea de -0,53 m, format însă numai dintr-o singură asiză de piatră, orientat la fel N-S, și pe jumătate în profilul V. În această secțiune urmează să ne mai adâncim pentru a surprinde stratul de nisip, unul din obiectivele cercetării noastre. Menționăm faptul că spre deosebire de rezultatele cercetării noastre din campania precedentă, anul acesta se conturează o zonă de locuire post înnisipare, probabil de secol VI p.Chr. și mai la sud de ceea ce consideram noi anul trecut că ar fi limita zonei de locuire.

În secțiunea S3e cercetarea noastră și-a atins scopul, pe toată lungimea acestei secțiuni ajungându-se cu săpătura la adâncimea maximă de -1,25 m, unde ne-am oprit pe stratul de nisip, care a fost și obiectivul nostru în cadrul acestei secțiuni. Menționăm de asemenea, că în această secțiune nu au mai fost identificate arheologic alte structuri constructive.

În campania arheologică din anul 2011 am mai deschis și secțiunea magistrală S2, lungă de 85 m și cu o lățime de 2m, orientată la fel ca și precedentele N-S, și care este compusă din S2a cu o lungime de 20,50 m, S2b cu o lungime de 27,10 m, S2c cu o lungime de 17,10 m și S2d cu o lungime de 20,20 m, toate aceste secțiuni fiind delimitate de martori intermediari de 1 m. Aici, cercetarea arheologică a fost începută (fig. 16) doar în S2b, S2c și S2d, dar din cauza condițiilor meteorologice nu s-a putut avansa foarte mult aici, ajungându-se la o adâncime medie de -0,40 m, pe toată lungimea acestor secțiuni.

În privința inventarului mobil descoperit în campania arheologică 2011, menționăm o cantitate remarcabilă de fragmente ceramice romane târzii, în majoritate, dar și romane timpurii, material osteologic animalier, fragmente de tencuială pictată, cărămizi și fragmente de blocuri din calcar, și nu în ultimul rând mai multe monede de bronz, care după analizarea lor de către specialiștii în numismatică ne vor putea

permite stabilirea unor repere cronologice mai clare.

Informații suplimentare online

[Raportul 4732 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
